Ч. 99. Пятниця 17 (4) мая 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
за чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вибори до Ради державної.

В доповненю вчерашних вістий про вибори до ради державної подаємо, що в Галичині в округу виборчім ч. 49 (Горлиці, Біч, Ясло) голосувало 18.181. Мадей Яков, людовець, одержав 11.006 голосів і вибраний послом більшостию. Між кс. Менским (2055) а старорусс. Цісляком (3046) відбуде ся тіснійший вибір. — В округу ч. 63 (Золочів, Камінка струм., Буськ, Перемишляни, Олесько) голосувало 36.951. Др. Глібовицкий (старорус.) одержав 14.483 голосів, Обертиньский (Rada narod.) 12.631, о. Зельский (Русин) 8004, Позканьский (людовець) 1240. Відбуде ся новий вибір. Загалом вибрано вчера в Галичині з 36 послів 11, а то Поляків: Бойка, кс. Копицівського, Фідлера, Мадея, Сівулю і Ґаґурского, а з Русинів: Куриловича, о. Онишкевича, др. Трильовского, др. Колесу і Петрицкого. На прочих послів відбудуть ся частию нові, частию тіснійші вибори. — На Буковині, крім поданих нами вчера двох послів Русинів, Лукасевича і Василька, вибрано ще тих Русинів: В окрузі Чернівці-Серет-Сторожинець, Николая Спенула, в Станівцях і пр. Єротея Пігуляка і Кіцмани-Садаґурі Ілию Семаку.

В цілій Австриї загалом, з поминенем Галичини вибрано 231 послів, а в 168 округах відбудуть ся вибори тіснійші.

П. Міністер просьвіти др. Мархет, з огляду на те, що не зістав вибраний послом, предложив — як пишуть з Відня — п. Президентови кабінету бар. Бекови свою теку до розпорядимости. П. Президент кабінету заявив, що нема цілком причини до того і він набрав пересьвідченя, що той єго погляд поділяють в найвисшім місци.

Завтра, в пятницю відбудуть ся, як звістно, вибори в Галичині з прочих сільских округів і з деяких міст. Подаємо тут спис сільских округів і кандидатів, які в них виступають:

В сільских округах виступають отсї кандидати (**НК**=Нар. Комітету, **РР**=Русско-ї Рад-и, **Р**=радикальні, **RN**=Рад-и народ., **ПЛ**=польскі людовці, **С**=социялісти):

Рускі округи:

Ч. 54. Балигород-Ст. Самбір і т. д. **НК** о. Іван Яворский зі Стрільбич, заст. Ант. Старух з Березобиці вижної; **РР** др. Йос. Крушиньский з Перемишля, заст. др. Юр. Сьокало; **RN** Ян Зараньский з Дрогобича, заст. Юл. Ґіжовский зі Львова; **С** Семен Вітик.

Ч. 57. Стрий-Жидачів-Бібрка ітд. **НК** др. Евген Олесницкий, заст. др. Стан. Дністряньский і Лев Левицкий зі Сколього, заст. о. Мих. Бачиньский з Ріпчич; **РР** о. Вас. Давидяк, заст. др. В. Дудикевич; **RN** ґр. Фридр. Скарбек, заст. Каз. Янко з Глинян.

Ч. 58. Мільниця-Заліщики-Снятин і т. д. **НК** др. Теофіль Окуневский, заст. о. Іван Смольний з Пановець і др. Волод. Охримович, заст. Василь Стефаник зі Стецевої; **RN** Кар. Мільнер, староста в Борщеві, заст. Едм. Дзєржек.

Ч. 59. Обертин-Станиславів-Товмач і т. д. **НК** др. Евг. Левицкий з Золочева, заст. Стеф. Танчаковский з Зол. Потока, і о. Альойз. Олесницкий з Чортівця, заст. о. Єроним Бариш з Угринова; **РР** др. Лев Алексевич зі Станиславова, заст. о. Ник. Винницкий з Галича; **Р** др. Лев Бачиньский зі Стрия, заст. Мартин Королюк з Чернієва; **RN** Адольф Ценьский, заст. Петро Салява.

Ч. 62. Рава руска-Жовква-Яворів і т. д. **НК** др. Стан. Дністряньский, заст. о. Іван Киприян з Немирова; **РР** др. Мих. Король, заст. о. Іван Головка з Яжева нов.; **RN** Ян Дучиміньский з Волі вис., заст. Тад. Рибіцкий з Янова.

Ч. 65. Сокаль-Броди-Зборів і т. д. **НК** др. Евг. Петрушевич, заст. др. Мих. Олійник; **РР** др. Дм. Марков, заст. Теод. Процик з Присовець; **RN** Володисл. Ґневош з Кут, заст. Мар. Кравс з Сокаля.

3)

На селї.

(З росийского — А. Чехова).

(Дальше).

Баба поставила Сашу коло свого города і звеліла їй стеречи, аби не зайшли гуси. Був горячий серпневий день. Гуси коршмаря могли дістатись до города з заду, але они тепер були заняті; визбирували овес коло коршми, ґуторячи спокійно, і лише гусак підіймав високо голову, начеб хотів поглянути, чи не йде стара з патиком. Инші гуси могли прийти з долини, але тоті пасли ся тепер далеко, розтягнувши ся по луцї довгою білою смугою. Саша постояла трохи, заскучала і видячи, що гуси не йдуть, відійшла на кручу.

Там побачила она старшу доньку Марії, Мотьку, що стояла непорушно на великім камени і дивилась на небо. Саша станула коло неї і глянула собі до гори. Обі згадали про ангелів і Саші навіть здавалось, що бачить, як маленькі ангелики, неначе комарики, літають по небі, мелькаючи крильцями. Саша сказала Мотї про се, як то буде конець сьвіта, як добрі підуть до раю, а злі будуть вічно горіти в огни.

Мотька подумала трохи, дивлячись в землю, і спитала:

— А бабка буде горіти?

— Буде.

Від камени до самої долини йшла рівна полоса збіч, вкрита мягкою зеленою травою, аж хотілось порухати рукою або полежати на ній. Саша лягла і скотилась в долину. Мотька лягла також і скотилась, причім єї сорочка задерлась до плечий.

— Як менї сьмішно! — сказала Саша одушевлена.

Обі пішли на гору, щоб скотитись ще раз, але в тій хвили почули знакомий пискливий голос. Ах, страшно! Бабка, беззуба, костиста, горбата, з коротким сивим волосєм, що розвіялось на вітрі, гнала довгим патиком від города гуси і кричала:

— Всю капусту потолочили проклятї, щоби ви виздихали, язви, погибели на вас нема!

Она побачила дївчата, кинула патик, підняла довгу хворостину і вхопивши Сашу за шию сухими і твердими пальцями, стала єї бити. Саша плакала з болю та страху, а тоді гусак, витягнувши шию, підійшов до старої і прошипів щось. Коли вернув ся до свого стада, всї гуски привитали єго вдоволеним ґеґанєм. Потім баба стала бити Мотьку.

В розпуцї, голосно плачучи, Саша йшла до хати, щоби пожалуватись. За нею йшла Мотька, що також плакала, але басом, не обтираючи сліз, і єї лице було таке мокре, начеб змочила єго у водї.

— Господи! — кликнула Ольга здивована, коли дївчата війшли до хати. — Царице небесна!

Саша стала розповідати, але в тій хвили з вереском та лайкою війшла баба, розсердилась Текля і в хатї зробилось голосно.

— Нїчого, нїчого! — потїшала Ольга, блїда, зворушена, і гладила Сашу по голові. — Она бабуня, на неї гріх сердитись. Нїчого, дитинко.

Микола, що вже був змучений тим безнастанним криком, голодом, сопухом, що вже ненавидїв і гордив біднотою, що соромив ся перед жінкою та донькою за таких родичів, звісив з печи ноги і промовив роздратований, плачучим голосом, обертаючись до матери:

— Ви не сьмієте єї бити! Ви не маєте нїякого права єї бити!

— Ну, здихаєш там на печи, ледащий! — крикнула на него Текля сердито! — Якесь лихо вас принесло, дармоїдів.

Саша і Мотька і всї дївчата, кілько їх було, стовпились на печи в кут, за спиною Миколи, і звідти слухали то все мовчки, зі страхом, і чути було, як бились їх маленькі серця. Коли в родинї є недужий, що безнадїйно хоре, то бувають такі тяжкі хвилї, коли всї своякн в глубинї душі бажають єго смерти, і лише одні дїти боять ся смерти рідної людини. І тепер дївчатка, притаївши дух, дивились сумно на Миколу та думали про се, що він незабаром умре; їм хотїлось плакати і сказати єму щось ласкаве, жалїсне.

Микола начеб шукаючи оборони, пригорнув ся до Ольги і говорив їй тихо, тремтячим голосом:

— Олю, дорога, не можу я тут більше. Сили нема. Ради Бога, напиши до своєї сестри Клявдиї Абрамовни, нехай продасть і заставить все, що є у неї, нехай посилає гроший, а ми поїдемо звідси. О, Господи, — говорив

Ч. 66. Бережани-Рогатин-Болехів ітд. **НК** др. Кость Левицкий, заст. о. Андр. Пеленьский з Книгинич і Тимотей Старух (канд. менш.); **РР** др. В. Дудикевич, заст. Пр. Ґренджола з Мельнича; самост. Мариян Бобрович з Козови (Поляк).

Польско-рускі округи.

Ч. 60. Бучач-Підгайці і т. д. **НК.** Вяч. Будзиновский, заступ. др. Вол. Загайкевич зі Львова; **РР.** Он. Ґеців, заст. сел. Йос. Било з Бурканова; **RN.** кс. Стан. Громніцкий з Бучача, заст. Сев. Звольский з Бережан.

Ч. 61. Перемишль-Добромиль і т. д. **НК.** Григ. Цеглиньский, заст. Зах. Скварко; **РР.** Юл. Несторович, заст. Іл. Батицкий; **NR.** др. Влад. Чайковский, заст. др. Ян Лабуда; **ПЛ.** Ян Стапіньский.

Ч. 64. Львів-Городок і т. д. **НК.** о. Йос. Фолис зі Скнилова, засть. др. Льонг. Озаркевич з Городка; **РР.** Конст. Павликов з Винник, заст. сел. Теод. Максимович з Речичан: **RN.** Давид Абрагамович, заст. Ант. Маслянка війт з Зубри; **ПЛ.** сел. Стан. Барановский з Зимноїводи, заст. Йос. Салямачиньский; самост. Ерн. Брайтер зі Львова.

Польскі округи:

Ч. 36. Явожно-Хшанів і т. д. **RN.** др. В. Дамский і Стан. Ольшевский; **ПЛ.** Анд. Добек; самост. кс. Шпондер, др. Даньский, Стан. Буґайский.

Ч. 36. Бяла-Андрихів ітд. **RN.** кс. Стан. Ганусяк, Людв. Добія; **ПЛ.** Ян Кубік; **С.** Берн. Ґрос (заст. Ігн. Дашиньский); самост. Фр. Крамарчик.

Ч. 37. Вадовичі Мислениці ітд. **RN.** др. Мик. Клякурский і М. Лущикевич; **ПЛ.** Андр. Среднявский.

Ч. 38. Маків-Живець і т. д. **RN.** Мат. Фіяк і Йос. Столярский; **ПЛ.** Стан. Щепаньский.

Ч. 39. Ліманова-Н. Торг ітд. **RN.** А. Жук-Скарчевский і Косткевич; **ПЛ.** Стан. Сміловский; самост. др. Данеляк.

Ч. 40. Краків-Величка і т. д. **RN.** Фр. Буяк; **ПЛ.** Фр. Вуйцік; **С.** Клеменсевич; сам. Штак і Р. Штілер.

Ч. 41. Бохня-Виснич ітд. **RN.** др. Ант. Курский і кс. Ст. Стояловский; **ПЛ.** Ад. Рібенбавер.

Ч. 42. Радлів-Тарнів і т. д. **RN.** кс. Мих. Жиґуліньский др. Т. Вендлав; **ПЛ.** Мих. Ольшевский; самост. др. Ерн. Габіхт.

Польске католицко-народне сторонництво відкликало у Львові всі свої кандидатури з виімком радн. Ігн. Шишиловича, який кандидує з V округа.

Новинки.

Львів, дня 16-го мая 1907.

— Іменованя. Є. Вел. Цісар іменував почетного крилошанина при гр. кат. митрополичій капітулї і віцеректора гр.-кат. духовної семінариї у Львові, Йосифа Мельницкого, соборним крилошанином при тій-же капітулї. — Радник суду краєвого Антін Білецкий в Коломиї іменований прокуратором державним в VI. кл. ранґи в Золочеві.

— Практичний фаховий курс крамарский буде уладжений заходом філії тов. „Просьвіта“ і „Народної Торговлї“ в Золочеві На тім курсї будуть учити: 1. купецких рахунків, 2. книговодства, 3. історії торговлї, особенно у нас на Руси, 4. товарознавства, 5. про найважнїйші закони торговельні, 6. будемо подавати наші практичні вказівки конечно потрібні для наших сільских крамниць. — Услівя принятя: 1. Достаточне шкільне приготовлене, як докладне знанє читаня, писаня і рахованя (чотирох ділань), що має ся посьвідчити сьвідоцтвом шкільним або посьвідкою від місцевого пароха або учителя. 2. Зложити 5 корон вписового на конечні видатки, як винайм салї на помешканя, прибори, як таблиця шкільна, мапа і проче. Курс розпічне ся з днем 1 червня с. р. і тревати буде цїлий місяць. Коли би зайшла в чім перешкода, будуть кандидати зголосивші ся особно повідомлені і курс розпочав би ся в такім разї найдальше 10 червня с. р. і потревав би до 10 липня. Зголошувати ся по можности скоро, найдальше до 28 с. м. на руки начальника „Народної Торговлї“ в Золочеві, п. Михайла Лазорка.

— Дрібні вісти. Місто Львів числить тепер 4696 мешкальних домів, крім урядових і инших публичних будинків вільних від оподаткованя. — Скаженого пса забив вчера на Бернардиньскій площи патролюючий там поліцай. — П. Гроснерови, замешкалому на Боднарівцї, вкрадено канґурове футро вартости 140 кор. — Яков Ляв загубив вексель на 1200 кор. з підписами Іхньовского і Манушевского. — На пятнистий тиф занедужала у Львові Дебора Горовіц при ул. Янівскій ч. 12. Недужу відставлено до шпиталю, а в помешканю переведено строгу дезинфекцію. — Папа Пій X. уйшов онагди щасливо грозячої єму небезпечности. В хвили, коли проходжував ся попід мурами ватиканьского города, завалив ся мур в однім місци як-раз в хвили, коли папа єго минув. — При ул. Піярів розбили сеї ночи злодії трафіку Гайслї Оберової і забрали цїлий запас тютюну, цигар і инших товарів. — Зголосили криду купці: Витовт Левицкий в Стрию і Пінкас Пфайфер в Заліщиках. — З Сянока доносять, що в селї Душатинї западають ся лїси належачі до ґр. Йосифа Потоцкого. Від 5 до 12 с. м. мали запасти ся лїси на просторі 130 морґів. — Швеция буде обходити сего місяця 200-лїтні роковини уродженя славного природослідника, ботаніка Лінея.

— Огнї. З Гнильча, підгаєцкого повіта, доносять до „Дїла“: Дня 10 с. м. вибух тут сильний пожар з причини неосторожности дітий. — 4-лїтний хлопчина пік під стодолою бульбу. — До двох годин згоріло 16 господарів, з котрих лише 4 було асекурованих. Вигоріло все до тла, так, що нещастні погорільці не мають кусника хлїба. Бідують страшно. Ласкаві жертви просить ся висилати під адресою громадскої зверхности в Гнильчу п. Горожанка.

— Нещасливі пригоди. З Ліська доносять: Іван Кучмида, 43-лїтний селянин з Цариньского, тими днями з Лютовиск, хотів в брід перейти через Сян; вода однак вхопила єго і він втопив ся. Тїло єго виловлено онагди в Монастирци із Сяну. — Зарібник Михайло Плащек занятий в реставрациї міского города витяганєм великої бочки пива, дістав ся під бочку, котра так нещасливо єго придушила, що аж треба єго було відставити до шпиталю. — Конї селянина Стефана Пихаля сполошили ся, а перевернувши єго на землю, покалїчили копитами та зломили єму одно ребро.

— Хіньскі офіцири в австрийскім войску. Сими днями розпочали чотири молоді офіцири хіньскі за спеціяльним призволенєм цісаря трилїтну чинну службу при австрийских полках. Двох з них придїлено до піхоти, а двох до кінноти. Одного придїлено до ґарнізону в Опаві, другого в Бернї, третого в Марбурзї, а четвертого в Кльостербруку. Кождий з них буде носити уніформ підпоручника австрийского полку, при котрім служить, лиш для відрізненя будуть носити за відзнаку коло зьвіздок на ковнїрі і під рожею на шапцї хіньского змия.

— Поворотні білети до Янова. Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Як давнїйше так і сего року продавати будуть каси особові на головнім двірци у Львові і бюро міске ц. к. зелїзниць державних у Львові, пасаж Гавсмана, через лїтний сезон с. є. від 15 мая до 15 вересня знижені білети поворотні зі Львова до Янова, важні так на неділї і сьвята, як і на будні дни. За такими білетами поворотними можна їхати до Янова кождим поїздом особовим, вертати з Янова можна однак

він дальше з тугою — коби бодай одним оком глянути на Москву! Коби она бодай приснилась!

Коли прийшов вечір і в хатї потемнїло, то стало так нудно, що годі було промовити слово. Сердита бабка намочила житних сухарів в мисцї і смоктала їх довго, цїлу годину. Мария видоївши корову, принесла скопець з молоком і поставила на лавку; потім баба переливала зі скіпця в горшки, також довго, не спішачись, очивидячки вдоволена, що тепер, в Спасівку, нїхто не буде їсти молока і оно лишить ся довго нерухане. Лише трошки налляла в мисочку для Теклиної дитини. Коли она і Мария понесли горшки з молоком до ями, Мотька нараз стрепенулась, злїзла з печи, і підійшовши до лавки, де стояла деревляна миска з сухарами, хлюпнула до неї молока з мисочки.

Вернувши до хати, баба взяла ся знову до своїх сухарів, а Саша і Мотька, сидячи на печи, дивились на неї, і їм було приємно, що она нарушила піст і тепер вже певно піде до пекла. Они тїшились і лягли спати, а Саша засипляючи, представляла собі страшний суд: горіла велика піч, як гончарска, і нечистий дух з рогами, як у корови, цїлий чорний, гнав стару в огонь довгим патиком, зовсїм так, як она перше гнала гуси.

V.

Мария чула ся дуже нещасливою і говорила, що она рада-б умерти; Теклї знову противно, цїле се житє було до смаку: і біднота і нехарство і безнастанна лайка. Їла, що їй давали, не розбираючи; спала, де і на чім попало; помиї виливала коло самого порога, та ще переходила босими ногами по калюжі. І саме тому, що таке житє Ользї та Миколї не подобалось, она зненавидїла їх обоїх.

— Хочу раз видїти, що ви тут будете їсти, шляхта з Москви! — говорила зі злобною утїхою. — Хочу раз видїти.

Одного рана — се було з початком вересня — Текля принесла з долини два ведра води, червона від холоду, здорова, гарна. Саме тодї Мария і Ольга сидїли за столом і пили чай.

— Чай і цукор! — промовила Текля насьмішливо. — Які панї, — додала, ставляючи ведра — завели собі моду щодень чай пити! Глядїть-но, щоби вас не роздуло з чаю! — говорила дальше, дивлячись з ненавистию на Ольгу. — Випасла ся як корова, товстомяса!

Она замахнула ся коромеслом і вдарила Ольгу в плече, аж обі невістки тілько сплеснули руками і промовили:

— Ах, Господи!

Відтак Текля пішла прати на ріку білє і цїлу дорогу так голосно лаялась, що чути було в хатї.

Минув день і настав довгий осїнний вечір. В хатї мотали шовк; мотали всї, крім Теклї, що пішла за ріку, до двора. Шовк брали з близької фабрики і цїла родина заробляла на нїм не богато — двайцять копійок на тиждень.

— За панщини лїпше було — говорив старий, мотаючи шовк. — І робиш і їш і спиш, все своєю чергою. На обід був борщ і каша, на вечеру також борщ і каша. Огірків і капусти було доволї: їш добровільно, кілько душа хоче. І строгости було більше. Кождий знав, що до него належить.

В комнатї сьвітила ся лише одна лямпочка, що горіла темно і димила. Старий Осип розказував поволи про се, як жили люде перед свободою, як в тих самих місцях, де тепер живеть ся так нудно і бідно, полювали з собаками і підчас облав мужиків поїли горівкою; як до Москви ходили цїлі громади з убитою птицею для молодих панів; як злих карали різками або засилали до тверскої маєтности, а добрих нагороджували. І бабка також дещо розказала. Єї панї була добра, побожна людина, зате чоловік тої панї був страшний розпустник. Повидавали доньки дуже погано: одну за пияницю, другу за якогось міщанина, третю викрадено — і они всї з журби незабаром повмирали, подібно як їх мати. Оповідаючи про се, бабка стала плакати.

(Дальше буде).

лиш поїздами прогульковими ч. 3256, 3258, 3260. Вертати з Янова до Львова поїздами особовими ч. 3252 (відходить з Янова о 7·12 рано) і ч. 3254 (відходить з Янова 3·50 пополудни) на підставі висше згаданих білетів поворотних, не вільно.

— **Сумні вигляди.** Майже в цілій східній Галичині озимина випріла під снігом і тепер треба її переорювати та засівати там що иншого, аби поле не змарнувало ся. Таке саме лихо стрітило хліборобів в Балканьских краях і на Угорщині, де також упали були великі снїги на незамерзлу землю і знищили озимину. Суша, яка панує тепер в Галичині і спиняє засіви, дає ся відчувати в цілій Европі. Сумні вигляди представляють ся нашим селянам хліборобам, але не менше сумні також і жителям міст, де все страшно дорожіє. Дорожня у Львові вже нині настала так велика, що просто дур голови бере ся. Такої дорожні навіть в найгірших часах у Львові доси не бувало. Коли давнійше н. пр. масло платило ся по 1 К 25 с. до 1 К 60 с. за кільо, то тепер правлять за него по 4 К до 4 К 50 с. а за найліпше десерове навіть по 5 до 6 К. Але навіть і за такі гроші не можна его докупити ся, бо на торг дуже мало привозять. Взагалі набіл у Львові дуже подорожів а в додатку ще й довіз его дуже зменшив ся. Се пояснюють загально тим, що роботи в поли задля спізненої весни заскочили наших господарів так, що они не мають часу їхати з своїми продуктами на торг до міста. До дорожні набілу причинив ся ще й великий брак паші.

— **Інститут руского товариства педаґоґічного,** ул. Театиньска ч. 19, у Львові пошукує зараз господині до заряду. Близші умови уділить будьто заряд інституту ул. Театиньска ч. 19, будьто п. Кость Паньковский, директор краєвого Союза Кредитового, Ринок ч. 10, між 9 до 1 год. рано.

— **Сила тьми.** В селі Федюкіна, смоленьского округа в Росиї убили 80-літну жінку Протасову, бо всі уважали єї за відьму. Не конець на тім; сила тьми проявила ся ще й процесі, про котрий „Нов. Время" доносить що слідує: Кількох пяних селян пішло перед хату селянки Нікітіної і зажадали від неї, щоби їм видала „відьму" Протасову, котра мешкає у неї. Старухи не було під ту пору дома. Коли вернула, впав селянин Колядін до хати, стягнув єї з печи і витягнув на улицю. Тут почав він єї страшно бити а ціла громада не лиш приглядала ся тому холоднокровно, але ще й відзивали ся голоси з товпи, щоби він „стару відьму" ще дужче бив. Той зьвір не чоловік вхопив якусь довгу дошку і вдарив нею старуху по голові і вбив. Остаточно власти довідали ся о тім і казали Колядина арештувати та зробили єму процес. Сьвідки, між иншими й син убитої, могли зізнати перед судом лиш то, що убиту уважали всі в цілім селі і в сусідних селах за відьму і говорено вже давно о тім, щоби Протасову убити. На питанє, чи они справді вірять в чарівниці, а-вали сьвідки виминаючі відповіди. Сьвідок Нікітін, в котрого домі старуха мешкала, міг лиш сказати, що він і многі инші раді були з того, що відьму раз убили. А тепер найхарактеристичнійше: суд присяжних по кількох мінутах наради увільнив обжалованого Колядіна.

— **Блукаючі діти.** Трилїтну дівчину іменем Сонька, темну бльондину, в чорній суконьці в цьвіти, в синїй блузочці і з чорною в цьвіти хусточкою на голові віддала поліция комісариятови II. части міста. Дитина блукала ся по Янівскій улици. Під опіку того самого комісарияту віддано також хлопця, віком около півтретя року, в білій суконочці в пасочки і рожевий фартушок. Хлопець той блукав ся по ул. Казимирівскій.

† **Померли:** О. Володимир Дилиньский, парох в Ляшках долішних, ходорівского деканату, упокоїв ся дня 4 с. м. в 59-ім році житя, а в 36-ім році сьвященства в Станиславові в домі своїх дітий. Тіло похоронено в Ляшках дол. Покійник заложив у тім селї читальню „Просьвіти", підготовляв селяньскі діти до середних шкіл і не мало добра зробив своїм парохіянам. — О. Іван Михалевич, парох в Білобожниці, чортківского деканата, упокоїв ся дня 9 с. м. в 66-ім році житя а 41-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Чернівці 16 мая. В цїли недопущеня сподіваних непокоїв в день виборів і щоби успокоїти жителів, утворено сторожу з двох компаній піхоти і двох шкадрон кавалериї. Коли спокою нїгде не нарушено, асистенция войскова вернула до касарень.

Будапешт 16 мая. Із Загребу доносять, що там прийшло нині до кровавої бійки між робітниками а поліциєю. Страйкуючі від кількох днів робітники фабрики цикориї Генриха Франка і Синів не хотять допустити до фабрики охотних до роботи і завізвали до помочи робітників з инших фабрик та замкнули вхід до фабрики. Поліцию, котра хотіла улицю опорожнити, принято градом каміня і 2 поліциаів тяжко зранено. Поліция добула шабель і розігнала робітників, причім 2 зранила.

Будапешт 16 мая. Мінїстер справ внутрішних затвердив видаленє російского дневникаря Мойсея Шехтера. По полудни буде він відставлений до границї. Кількох тутешних дневникарів вислало просьбу до цїсаря о зненесенє видаленя.

Париж 16 мая. До „Echo de Paris" доносять з Льондону, що проявляє ся там сильний рух против предложеня що до обмеження зброєнь, так, що й сам Кампбель-Баннерманн захитав ся в своїм рішеню.

Петербург 16 мая. Підчас іспитів у войсково-лікарскій Академії, кількох студентів, що одержали злий поступ, облили поміст в сали якимсь вонячим плином, щоби перешкодити відбуваню іспитів. Мінїстер війни зарядив, щоби іспити відложено до осени.

Петербург 16 мая. В наслідок рапорту комісиї военної ради видано приказ віддати під найвисший военний суд дисциплїнарний ґенералів Штеселя, Фока, Смірнова і Райса.

Петербург 16 мая. Загальний з цілої держави з'їзд жовтняків відбуде ся в Петербурзі дня 19 мая.

Мінськ 16 мая. В центрум міста над льокалем бібліотеки ім. Пушкіна викрито льокаль, в котрім відбували ся сходини социяльних революціоністів. Знайдено дві машини друкарскі, черенки, револьвери і набої.

НАДІСЛАНЕ.

Курс львівский.

Дня 15-го мая 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	564·—	569·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премiов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}\%$	100·30	101·—
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·20	97·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
" " 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	98·50	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	97·40	98·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
" " " " $4\frac{1}{2}\%$ . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	96·80	97·50
" м. Львова 4% по 200 кор.	95·50	96·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·—	48·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·50	30·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	75·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·60	23·60
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок німецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави руской 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).